

1937 14/11 11: 1. Beh. af forskellige Skattelovforslag; 1938

der lægges forhøjet Skat paa Brændevin og Skat paa spiritusholdigt Øl, og saa staar der Komma! Der sluttede det ærede Medlem, men det hedder videre: „men forøget Skattebyrde maa ej paalægges for at skaffe Penge til militære Foranstaltninger“. Denne Sætning har det ærede Medlem udeladt. Endelig kommer man til selve Spørgsmaalet om Militærvæsenet, og derom siges der i Programmet af 1889: „Udgifterne til Militærvæsenet bør væsentlig indskrænkes“, og der tilføjes: „Der bør ej meddeles Samtykke til eller Godkendelse af Hovedstadens Befæstning enten til Lands eller til Søs“.

Jeg forstaar meget vel, at de Herrer ikke have hentet dette Program af 1889 op for et Aar siden, men at de have sørget for, at Glemselen hvilede over det, og jeg tror, det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) havde gjort sit Parti en Tjeneste ved at lade det hvile og ikke nu hente det frem, thi det viser, i hvilken Grad de Herrer ere i Bekneb, naar de maa tage frem fra 1889 et Program, hvori der er 6 Linier, som endda maa citeres uden den naturlige Fortsættelse, for at kunne finde et Forsvar for deres Politik. Det ærede Medlem fortsætter med at sige, at her i dette Punkt er udtalt, at man til Forbedring af de arbejdende Klassers Kaar kan paalægge en forhøjet Skat paa Brændevin og en Skat paa spiritusholdigt Øl. Dette har altid været forstaaet saaledes, at naar man foreslog saadanne Skatter, skulde de komme samtidig med nye sociale Reformer, men nu vil det ærede Medlem dække et tidligere Beløb dermed. Jeg vil herom sige følgende, baseret paa nogle af det ærede Medlem fremsatte Beregninger: Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at i 1890—91 vare de egentlig sociale Udgifter og de væsentlig sociale Udgifter af en vis Størrelse, og dermed sammenstillede han, hvad de vare i 1910—11. Han regnede til de egentlig sociale Udgifter Udgifterne til Fattighjælp, Alderdomsunderstøttelse, Syge- og Begravelseshjælp, Udgifter til Arbejdsforsikringsraadet, Arbejdsløshedskasser, Ulykkesforsikring, Tilskud til forsømte Børn og til tuberkuløse Børn. Jeg skal ikke bestride denne Opstilling. Til de væsentlig sociale Udgifter regnede han Ud-

gifterne til Epidemivæsenet, Sindssygevæsenet, Døvstumme- og Blindeinstituttet, til abnorme og til Fabriktilsynet. Jeg tror, man kan tvistes om, hvorvidt nogle af disse Udgifter kunne kaldes væsentlig sociale Udgifter, men jeg skal heller ikke gøre Indsigelse derimod. Men endelig nævnedes det ærede Medlem Udgifterne til Folkeskolen, og derimod gør jeg absolut Indsigelse. Man kan slet ikke regne Tilskuddet til Folkeskolen med i denne Forbindelse. Saa maatte man ogsaa medtage Udgifter til Retsvæsenet, overhovedet hele Statsvæsenet, og regne dem som væsentlig sociale Udgifter. Folkeskolen er en Skole for det hele Folk og ikke for en mindre bemidlet Del deraf. Men nu vil jeg bede det ærede Medlem se paa, hvorledes Forholdet er, naar jeg tager Udgifterne til Folkeskolen bort. Saa bliver der til egentlig og væsentlig sociale Udgifter efter det ærede Medlems Beregninger, som jeg ikke har set efter, men som jeg henholder mig til, i 1890—91 et Beløb af 580,000 Kr. og i 1910—11 lidt over 15 Mill. Kr., saaledes at disse Udgifter i disse Aar ere stegne med 14½ Mill. Kr. Men nu beder jeg det ærede Medlem se, hvorledes Toldindtægternes Stigning forholder sig i de samme Aar. I 1890—91 var Tolden 30,600,000 Kr., i 1910—11 er Tolden, efter at den Nedsættelse har fundet Sted, som har været saa meget drøftet, 46,278,900 Kr. Det vil sige, at Tolden er stegen med 15,6 Mill. Kr. Altsaa i selve de indirekte Afgifters Stigning er der mere end rigelig Dækning for hele Stigningen paa de egentlig og de væsentlig sociale Udgifter i den af det ærede Medlem fremdragne Periode. Jeg tror, at det vil være dristigt af et Parti, som har været Tilhænger af de indirekte Skatters Nedgang, at paastaa, at denne Udvikling godtgør Nødvendigheden af, at man nu gaar til at forøge den indirekte Beskatning yderligere for at vinde Dækning for de Udgifter, der her har været Tale om.

Som en sidste Hjælp til de Herrer Forsvar for denne Politik er saa det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) fremkommen med en — ja, hvad skal jeg kalde det — moral-filosofisk og social-politisk Begrundelse af, at det er de fattige, som bør betale Skatterne. Det